

Sygn. akt XVII Ka 326/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XVII Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Olejnik

Protokolant st.prot.sąd. Karolina Tomiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Artura Domańskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015 r.

sprawy **A. W.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 6.02.2015r. sygn. akt VI K 1345/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Sławomir Olejnik

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 6 lutego 2015r.. Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznał oskarżonego A. W. za winnego przestępstwa z art. 178a§4 k.k. /k.103-104 akt/.

Od powyższego rozstrzygnięcia, w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary, apelację wniósł prokurator, statuując wniosek o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji./k.121-125/ akt.

Nadmienić przy tym należy, iż Sąd Rejonowy procedował w/w sprawie powtórnie, bowiem na skutek apelacji wniesionej również przez oskarżyciela publicznego Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 4 listopada 2014r. / k.69 akt/ uchylił wyrok Sądu I instancji zapadły w dniu 10 lipca 2014r. /k.40 akt/, wskazując jednocześnie w uzasadnieniu wydanego orzeczenia na błędy jakich dopuścił się Sąd Rejonowy w zakresie kary wymierzonej A. W.. / k.71-75 akt/.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja wniesiona przez oskarżyciela publicznego okazała się zasadną, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku w oparciu o przepis art. 437§1 kpk i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Rozpoznając po raz kolejny sprawę oskarżonego Sąd Rejonowy oparł się zasadniczo na tych samych dowodach, jakimi dysponował przy jej pierwotnym rozpoznaniu, przeprowadzając dodatkowo wywiad środowiskowy kuratora sądowego dotyczący osoby oskarżonego.

Nadmienić należy, iż uchylając pierwotne rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wyraźnie wskazał jakimi było ono dotknięte mankamentami w zakresie wymierzonej za przypisany oskarżonemu występku kary.

W szczególności Sąd Okręgowy uchylając zaskarżony wyrok w uzasadnieniu podkreślił, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, po dokonaniu samodzielnych ustaleń faktycznych, ewentualnym przypisaniu sprawstwa i winy oskarżonemu, zobowiązany jest do wnikliwej oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Jak wskazał Sąd Okręgowy **obowiązkiem** Sądu I instancji będzie takie ukształtowanie kary, aby uwzględnione zostały wszystkie dyrektywy jej wymiaru. Jednocześnie Sąd Okręgowy zobowiązał Sąd Rejonowy aby przy rozważaniu możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary uwzględnił on krytyczne uwagi Sądu Okręgowego wskazane w tej materii w uzasadnieniu wyroku.

Sąd Okręgowy nie wykluczył jednakowoż, iż samodzielna analiza postawy oskarżonego w toku dalszego procesu może doprowadzić Sąd I instancji do konkluzji, iż pomimo treści art. 69§4 k.k., możliwym jest sformułowanie co do jego osoby pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, a w konsekwencji skutkować warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej wobec niego kary.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy z całą stanowczością stwierdza, iż Sąd I instancji rozpoznając po raz wtóry sprawę nie zrealizował wytycznych Sądu Okręgowego w zakresie prawidłowej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, w szczególności dotyczy to rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Należy zauważyć, iż powtórny wyrok w przedmiotowej sprawie w zasadzie nie różni się od rozstrzygnięcia pierwotnego. Porównanie obu zapadłych orzeczeń wskazuje, iż kształtując ponownie wymiar represji karnej wobec A. W. Sąd Rejonowy wydłużył okres warunkowego zawieszenia wykonania kary z 3 do 4 lat tytułem próby, a nadto oddał w tym okresie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Pomimo jednak tych drobnych zmian zaostrzających ogólnie pojęty wymiar represji karnej, nie sposób podzielić poglądu Sądu I instancji, iż ukształtowana w zaskarżonym orzeczeniu kara spełnia swe wymogi tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Jak słusznie wskazuje w apelacji Prokurator błędną jest sformułowana wobec A. W. przez Sąd Rejonowy ocena, co do jego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Wskazać należy, co czyni w apelacji prokurator, że zanim dojdzie do oceny czy w sprawie występują szczególnie uzasadnione wypadki warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy występku z art. 178a§4 kk /art. 69§4kk/ koniecznym jest przeanalizowanie uprzedniej 4 krotnej karalności oskarżonego za przestępstwa umyślne i tak kolejno za czyny z art. 275§1 kk, art. 178a§1kk, art. 244 kk oraz art. 288§1kk., przy czym ostatnie skazanie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nastąpiło w dniu 19 grudnia 2013r., zaś czyn przypisany oskarżonemu w tym postępowaniu miał miejsce w dniu 11 marca 2014r.

Przytoczone powyżej okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego winny skłonić Sąd I instancji do wnikliwego rozważenia czy w sprawie spełnione zostały w ogóle ogólne przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary wskazane w art. 69§1 i 2 kk., dopiero zaś po udzieleniu pozytywnej odpowiedzi w tej materii właściwą byłaby analiza spełnienia przesłanki szczególnej wskazanej w art. 69§4kk.

W tym miejscu Sąd Okręgowy w celu uniknięcia zbędnych powtórzeń, dzieląc opinię skarżącego co do braku spełnienia przesłanek z art. 69§ 1, 2 a także §4 kk pragnie odwołać się do uwag zawartych w tej mierze w pierwszym z wyroków Sądu Okręgowego.

Uwagi te, w ocenie Sądu Okręgowego w obecnym składzie, pozostają w pełni aktualne pomimo powtórnego przeprowadzenia procesu przeciwko A. W..

Przy ponownym już rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien po pierwsze odnieść się szczegółowo do krytycznych uwag Sądu Okręgowego zawartych w uzasadnieniu wyroku uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w kwestii oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, po wtóre wypełnić wszystkie nałożone na niego w tym zakresie obowiązki.

W szczególności Sąd Rejonowy winien wnikliwie zanalizować uprzednią karalność oskarżonego bacząc przy kształtowaniu wymiaru kary, aby jej cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej sprawiały zadość wymogom stawianym w tej kwestii przez przepisy k.k.

Z przytoczonych powyżej względów orzeczenie Sądu I instancji nie mogło się ostać i po rozpoznaniu apelacji oskarżyciela Sąd Okręgowy zdecydował o konieczności powtórzenia postępowania przeciwko oskarżonemu uchylając zaskarżony wyrok w całości i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sławomir Olejnik